

Tháng 7, 2017

Nắng Tháng Bảy

Nắng Tháng Bảy em đi mà nổi quạu
Bởi vì trời nóng quá, bạn tình ơi,
Ly nước chanh ngọt mát của anh mời
Em uống hết, thấy đời tươi trở lại.

Sương Lam

Nắng tháng bảy, mồ hôi ra nhễ nhại
Người lừ đừ, nóng nảy bởi vì đâu?
Ta ngóng chờ làn gió mát nhiệm màu
Cho vụn vặt hết lâu bầu than thở.

PThúy

Tháng Bảy rồi ai có về không hở?
Mùa mưa ngâu, khóc nhớ cuộc tình buồn
Bão giông về cho ngập lụt mưa tuôn,
“Ngựa Lang Chức Nữ” vẫn vương tình lỡ.

Thu Hương

Nắng tháng bảy mặt trời như... đổ lửa
Xứ Houston hưởng ... trăm độ mỗi ngày
Nắng nung người, cháy hoa lá cỏ cây.
Chờ mưa đến xua tan cơn nắng hạn.

Hoài Niệm

Nắng tháng bảy chơi đâu mà biến hẳn
Montreal buồn hiu hắt mưa thu
Trời âm u âm đạm với sương mù
Mong nắng ấm cho mùa đông khoan đến.

Sao Khuê

Nắng tháng bảy nằm im câm như hến
Có bao giờ nóng dữ như vậy đâu
Cali xưa, nay đã đổi sắc màu
Hay là tại... mình đã già cóc đế!

Mắt Nâu

Tháng bảy mưa Ngâu sao nóng thế
Đất trời nung lửa đốt tình ta
Chiếc lá úa vàng rơi trước ngõ
Khu vườn hiu hắt héo cành hoa .

Minh Giang

*Qua khung cửa sổ nắng chói lòà
Trên giàn lấp ló vài nụ hoa
Tử Đằng như nhẹ lay theo gió
Tim tím, xinh xinh mát lòng ta*

Tím...

Tím trời năm xưa
Tím giọt mưa rơi
Tím buồn chơi vơi...
Nhớ lúc đón đưa!

Tím trong nỗi nhớ
Thương lắm tình đầu
Tím hằng ước mơ
Hạnh phúc ngày sau

Tím màu thủy chung
Còn xanh tình ái
Chiều rơi lạnh giá
Tím còn lang thang

Tím đời hoa sim
Thương cho tình mình
Tím về băng khuâng
Chợt viết thành dòng...

Tím rơi nước mắt
Ướt làn môi hanh
Nửa đêm thức giấc
Tím cả ... trời trăng

Tím lòng vẫn vương
Tím hoà giọt sương
Tím lên tình nhớ
Tím cả người thương!

Tím vẫn còn đây
Sao quá mong manh
Sáng nay bùng dậy
Tím cả ... trời xanh...

Thu Hương

Đỗ Dung

Tháng bảy năm nay nóng thấy bà,
Tươi mát có trái cây mùa hè,
Đớp trái Cherry, xoi dưa hấu,
"Chơi" thêm chè hột lựu sương sa.

NTTD

Bạn là Người Già Hay Người Cao Tuổi

Tháng Bảy, mùa hè ở xứ Mỹ năm nay nắng nóng tàn bạo. Những người bạn văn nghệ của người viết ở tiểu bang Cali, Texas, Arizona, Las Vegas v.v. than trời như bọng vì nóng quá. Riêng ở Portland, Oregon của người viết, bốn mùa phong cảnh xinh đẹp, thế mà trong vòng hai tuần nay có ngày nhiệt độ bên ngoài lên đến gần 100 độ F khiến cho người viết nhiều khi phải thốt:

"Nắng Tháng Bảy em đi mà nổi quạu
Bởi vì trời nóng quá, bạn tình ơi,
Ly nước chanh ngọt mát của anh mời
Em uống hết, thầy đời tươi trở lại"

SL

Mùa hè có những cuộc vui của mùa hè. Có người thích chạy xe ra biển có trời xanh gió mát, đào sò câu cua cho vui. Có người thích đi chơi ở chốn công viên bóng mát hay chui vào các "shopping center" có máy lạnh mát mẻ, vừa đi vừa làm một màn "window shopping" xem như tập thể dục luôn, nếu trong túi không có tiền. Smile!

Riêng thiên ý của người viết, dù chúng ta là những người cao tuổi, nếu chúng ta chịu tham gia vào những sinh hoạt cộng đồng thì chúng ta sẽ được dịp chung hòa niềm vui với người khác và tự tạo cho mình niềm vui hơn là bạn sống âm thầm lặng lẽ một mình vì cho rằng mình đã già rồi.

Có một sự so sánh để thấy rằng có sự khác nhau giữa người cao tuổi và người già.

Xin mời bạn đọc tài liệu dưới đây để biết rằng mình là Người Cao Tuổi hay là Người Già nhé.

Già hay Cao tuổi

Làm thế nào mà khi về hưu, một số người chỉ đơn thuần là trở thành "cao tuổi" thôi trong khi người khác thì thành "già"?

Là bởi vì cao tuổi khác với già.

- * Trong khi người cao tuổi chơi thể thao, khám phá, đi du lịch, thì người già lại nghỉ ngơi.
- * Trong khi người cao tuổi có tình yêu để cho đi, thì người già lại tích lũy lòng ganh tỵ và oán hờn.
- * Trong khi người cao tuổi có những dự tính cho tương lai của mình, thì người già luyện tiếc quá khứ.
- * Trong khi quyền nhật ký của người cao tuổi gồm toàn là những "ngày mai", thì quyền nhật ký của người già chỉ chứa những "ngày hôm qua".
- * Trong khi người cao tuổi thích những ngày sẽ tới, thì người già đau khổ với những ngày ít ỏi còn lại của mình.
- * Trong khi người cao tuổi có những giấc chiêm bao khi ngủ,

thì người già lại gặp những con ác mộng.
(Nguồn: sưu tầm trên internet)

Người viết thích “được” người khác gọi mình là “Người Cao Tuổi” hơn là “bị” gọi là “Người Già”. Còn bạn thì sao?

Người viết tuổi con khi nên rất năng động, thích sinh hoạt cộng đồng, xã hội cho vui với cái tuổi "không còn trẻ nữa" của mình. Phu quân của người viết thuộc loại "rồng nằm", ít thích hoạt động nhưng mỗi khi "nàng" của "chàng" làm một màn năn nỉ i ôi thì chàng cũng hăng hái lên đường sinh hoạt cộng đồng với nàng cho vui cửa vui nhà, để không bị nàng chê chàng là "Người Già" như đã trình bày ở trên. Bởi thế chúng tôi luôn "bên em (anh) luôn có ta" trong các sinh hoạt cộng đồng: làm thợ vịn xe hoa, đi nghe những buổi thuyết trình của các diễn giả, đi sinh hoạt với Nhóm Sinh Hoạt Người Việt đường Powell, với Hội Cao Niên Oregon v..v... là thế đấy. Smile!

Cám ơn Amanda Vu nhé. Smile!

2- Picnic của Hội Cao Niên Oregon tại công viên Laurehurst Park ngày 7-22-2017 với các tiết mục: tập yoga, ăn uống, sinh hoạt văn nghệ, chụp ảnh kỷ niệm v.v.

<https://photos.google.com/u/1/share/AF1QipMqGd-5MFikBKTnsFsjuWUqt2np9Vul7i75WEmMySbCFXu9Khmj-LETOGQbcYwxhw?key=amRyWetleWZaNIduR3p2dk5GcDVzdUdYeJlRUmd3>

Cám ơn Minh Tú và Mary nhé. Smile!

Bạn cao niên càng ngày càng khó gặp vì sức khỏe yếu kém, vì không có phương tiện di chuyển, vì không dám lái xe hay ngại lái xe đường xa, vì con cháu đi làm không thể đón đưa được v.v.

Cho nên còn gặp nhau được ngày nào là vui ngày nấy như ý tình đã được diễn đạt qua bài thơ Còn Gặp Nhau của Tôn Nữ Hỷ Khương được nhạc sĩ Võ Tá Hân phổ nhạc, trình bày bởi ca sĩ Hoàng Quân dưới đây:

Trong tuần qua chúng tôi đã tham dự các sinh hoạt vui vẻ, lành mạnh rất tốt cho người cao tuổi. Mời xem những hình ảnh sinh hoạt vui vẻ dưới đây:

1- Đi thăm viếng vườn Crystal Spring với Nhóm Sinh Hoạt Người Việt thuộc Trung Tâm AHSC ngày 7-20-2017 với các tiết mục đi bộ quanh vườn, chụp ảnh kỷ niệm, v.v.

<https://drive.google.com/drive/folders/0Bx6jtst2legCXzMtczIscTFQSm8?usp=sharing>

CÒN GẶP NHAU

Nhạc: Võ Tá Hân

Thơ: Tôn Nữ Hỷ Khương

Ca sĩ: Hoàng Quân

Còn gặp nhau thì hãy cứ vui
Chuyện đời như nước chảy hoa trôi
Lợi danh như bóng mây chìm nổi
Chỉ có tình thương để lại đời

Còn gặp nhau thì hãy cứ thương
Tình người muôn thuở vẫn còn vương
Chắt chiu một chút tình thương ấy
Gửi khắp muôn phương vạn nẻo đường

Còn gặp nhau thì hãy cứ chơi
Bao nhiêu thú vị ở trên đời
Vui chơi trong ý tình cao nhã
Cuộc sống càng thêm nét tuyệt vời

Còn gặp nhau thì hãy cứ cười
Cho tình thêm thắm, ý thêm tươi
Cho hương thêm ngát, đời thêm vị
Cho đẹp lòng tất cả mọi người

Còn gặp nhau thì hãy cứ say
Say tình, say nghĩa bấy lâu nay
Say thơ, say nhạc, say bè bạn
Quên cả không gian lẫn tháng ngày

Còn gặp nhau thì hãy cứ chào
Giữa miền đất rộng với trời cao
Vui câu nhân nghĩa, tròn sau trước
Lấy chữ chân tình gửi tặng nhau

Còn gặp nhau thì hãy cứ đi
Đi tìm chân lý - lẽ huyền vi
An nhiên tự tại - lòng thanh thản
Đời sống tâm linh thật diệu kỳ

<http://www.nhaccuatui.com/bai-hat/con-gap-nhau-hoang-quan.szGJoH2E2S.html>

Mời bạn xem Youtube do chính nhạc sĩ Võ Tá Hân thực hiện qua link dưới đây

CÒN GẶP NHAU - Nhạc Võ Tá Hân - Thơ Tôn Nữ Hỷ Khương

<https://www.youtube.com/watch?v=p4CEqzb0adY>

Chúng ta cũng thường nói nói đến chữ Phúc trong cuộc đời.

Và cũng từ chữ Phúc, mỗi người có một quan niệm khác nhau. Có người cho rằng được giàu sang quan quyền, phú quý là có phúc. Có người cho rằng gia đình có con cháu đầy đàn, biết hiếu thuận là có phúc. Có người cho rằng sống lâu trăm tuổi là có phúc.

Dĩ nhiên được phúc, lộc, thọ tam đa như thế quả thật là có phúc.

Người viết cũng xin chia sẻ thêm 5 điều phúc, 6 điều vui, 7 điều sung sướng, 8 cái chút xíu dưới đây. Nếu bạn thấy vui khi có được những điều ấy thì kể như mình đã có phúc rồi đấy nhé. Smile!

5 PHÚC

1. Có thân thể mạnh khỏe, gọi là phúc.
2. Có vui thú đọc sách, gọi là phúc.
3. Có bạn bè tri kỷ, gọi là phúc.
4. Có người nhớ đến anh, gọi là phúc.
5. Làm những việc mà mình thích làm, gọi là phúc.

6 VUI

Một vui là hưu nhưng không nghỉ.
Hai vui là con cái độc lập.
Ba vui là vô dục tặc cương.
Bốn vui là vui về vấn tâm mà không xấu hổ.
Năm vui là có nhiều bạn hữu.
Sáu vui là tâm tình không già.

7 SUNG SƯỚNG

1. Biết đủ thường sung sướng.
2. Biết giải trí khi nhàn rỗi.
3. Biết đắc chí tìm niềm vui.
4. Khi cấp thời biết tìm niềm vui.
5. Biết dùng người làm vui.
6. Biết vui khi hành thiện.
7. Bình an là vui nhất.

8 CHÚT XÍU

1. Miệng ngọt ngào thêm một chút nữa.
2. Đầu óc hoạt động thêm một chút nữa.
3. Nóng giận ít thêm một chút nữa.
4. Độ lượng nhiều hơn một chút nữa.
5. Lòng rộng rãi thêm một chút nữa.
6. Làm việc nhiều thêm một chút nữa.
7. Nói năng nhẹ nhàng thêm chút xíu nữa.
8. Mím cười nhiều thêm chút nữa.

(Nguồn: sưu tầm trên internet)

Bạn thử thí nghiệm xem ra sao nhé?

Riêng thiên ý của người viết, ở trong cái tuổi “không còn trẻ nữa như hiện tại, người viết chỉ mong cầu: thân không tật bệnh, tâm không phiền não, có trí huệ sáng suốt là có phúc quá rồi. Bạn có đồng ý với tôi chăng?

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi- MCTN 379-OETB 791-7-26-17)

AI LẠNH?

VUI NHA ANH!

Uớt át ngoài trời tựa mưa xuân
Lòng dung không lạnh đến vô ngần
Dem thương nhớ gói trong chờ đợi
Gió thoảng qua mảnh, Ai ấm thân?
Á Nghi*24.7.2017

DẤY NGHENG! (Vậy Nghe!)

(Tặng những người xứ Nẫu dễ thương)

Chu choa quoi! “Tấu” trời “rầu”!
Cơm canh chưa nấu, trống “nẫu dấy na”?
Nẫu đi đâu chẳng “dề” nhà?
Đũa, tô, “xỉ, tộ” chiêu “tòa” lạnh tanh.

Nẫu lên núi “Nhọn” bỏ anh
Hay lên đèo “Kỏa”, “định”, gành, “Dũng” Rô?
Cù Mông, biển, đảo nhấp nhô
“Phia” lơ “káng” chuối, nuốt dô mà buồn.

Thờ ra í... quớ... gió luôn
“Kí reng” qua lạnh ngọt luôn “ầu” chua
Trông “ngầu”, trông đứng mình qua
“Máu” sầu Nẫu “đờ” Hòn “Dừa” cũng rên.
“Cứ rầu đừng dấy” khó bền
Láng giềng sẽ quớ. Giữ gìn, chớ ghen!

“Thâu” mà! Dứt “phát dấy ngheng”?
Á Nghi*24.7.2017

Chu choa quoi! “Tấu” (tối) trời “rầu” (rối)!
Cơm canh chưa nấu, trống “nẫu dấy na”? (nồi vậy hả)
Nẫu đi đâu chẳng “dề” (vê) nhà?
Đũa, tô, “xỉ, tộ” (muỗng, chén) chiêu “tòa” (tà) lạnh tanh.

Nẫu lên núi Nhọn (Nhạn) bỏ anh
Hay lên đèo “Kỏa (Cả), định (vịnh), gành, “Dũng”
(Vũng) Rô?
Cù Mông, biển, đảo nhấp nhô
“Phia (khuya) lơ “káng” (cắn) chuối, nuốt dô mà buồn.

Thờ ra í... quớ... gió luôn
“Kí reng” (Cái răng) qua lạnh ngọt luôn “ầu” (ôi) chua
Trông ngầu (ngồi), trông đứng mình qua
Máu (mối) sầu Nẫu “đờ” (đế) Hòn “Dừa” (Dừa) cũng rên.
“Cứ” (cười) rầu đừng dấy” (đừng vậy) khó bền

Mềm chung thủy hai đứa mình cùng đắp
Ấm áp về đây ấp cả gối chăn
Bao nhọc nhàn, cay đắng hết bản khoăn
Hương hạnh phúc tỏa thơm lừng bất tận.
Á Nghi*24.7.2017

CHI VỘI SÁNG?

Viết trang sách, gói ngọc ngà tình ái
Thả mướt mà vào giấc ngủ đêm qua:
Anh ngân nga khúc nhạc lạ ngày mùa
Nghe hương lúa theo gió lùa song cửa.

Trăng sáng tỏa ánh mắt tình chan chứa
Phút đón đưa níu kéo mấy cho vừa
Bên khóm dừa mình hẹn, hứa, đầy đưa...
Đẹp như rúa mà trời sao vội sáng?
Á Nghi*24.7.2017

MÁT RỒI!

-Anh vẫn thích màu trinh nguyên lụa trắng,
Tà dịu dàng khoe trong nắng tung tăng,
Áo nhẹ nhàng bên bè bạn trẻ măng
Chưa nhuộm bản nặng nề cam, hồng, đỏ.

-Em vẫn thích màu xanh rìng, cây cỏ
Về thủ đô vài giờ phép hẹn hò
Lính dạn dò: **-Hết gian khổ cam go**
Sẽ dạm ngõ cô học trò ngộ ngộ.

Thế mà Đỏ nở bày trò nhuộm bản
Cướp cờ vàng, gieo chết chóc tang thương
Bao tai ương theo họng súng bạo cường
Phá hủy cả quê hương và dân tộc.
Á Nghi*24.7.2017

TRUYỀN NHAU LÒNG LẠC QUAN

Bạn là một độc giả
Trung thành, từ xa xôi.
Bạn, một người xa lạ
Không bỏ thơ mồ côi.

Đêm nào bạn cũng hỏi:
“Ngày vui, buồn, khỏe không?”
Em trả lời: **“Thầy bói:**
Tử vi toàn màu hồng!”

Láng giềng sẽ quở, giữ gìn, chớ ghen

“Thâu” (thôi) mà! Dứt “phát” (khoát) “dấy ngheng”?

NHỚ MẸ NGÀY XƯA!

Năm giờ sáng, hương từ đầu lan tỏa?
Ai nấu gì như nướng bánh thơm tho?
Ai mày mò, không ngủ, húng hắng ho?
Chuyện to, nhỏ, còn ai lo ngoài Mẹ!
Ý Nga*23.7.2017

KHÔNG SỨC SAO KHỎE?

Sức khỏe đi đâu nghe trống trơn?
Hai phần ẻo uột, một phần hờn
Như là bao “sức” bị đem bán
“Khỏe” chỉ chập chờn tri chút on!
Ý Nga*23.7.2017

TỰA VÀO ANH

Mạnh một bữa em đã mừng một bữa,
Mạnh một năm em cảm tạ ơn Trời
Xin Ông Trên cho anh được sống đời
Em Tầm Gửi, anh ơi, thương em với!
Ý Nga*23.7.2017

TU CÁCH NÀO?

Nhà lắm nổi lo toan
Chưa điều chi sáng tỏ
Việc còn đang dở dang
Sao ngồi yên tĩnh tọa?
Ý Nga*23.7.2017

CHÁU NGOAN CỦA AI?

Bánh to kỷ lục đem khoe
“Cháu ngoan” đứng ngẩn tò te mà thèm
Em nào bụng cũng đói mèm
Đói ăn, khát uống, lắm lem, ăn... mày.

Bánh to cúng kiếng giữa ngày

Ngày nào bạn cũng nhớ
Mà em lảm chuyện, quên
Vài tuần bạn ni, nhớ
Bạn vẫn chờ thơ đến.

Không tiếc lời mong đợi,
Ngày nào Bạn cũng: “**Chờ
Thơ tuôn ra thật mới!**”
Bạn đợi điều thật khờ!

Cám ơn thơ đại đột
Yêu một người như em
Cám ơn bạn xung: “**Đốt,
Mà thềm thơ cứ thềm!**”

Hiền lành như cục bột
Lúc nào cũng ngọt ngào!
Thương ơi là bạn tốt
Bạn đáng yêu biết bao!

Em nương theo vắn, vắn
Tạo đũa con tinh thần
Thơ theo em lặn đạn
Bạn an ủi, ân cần.

Sáu ngàn bài thơ cũ
Viết bằng cả niềm tin
Từ con tim ấp ủ:
Sẽ một ngày đem in.

Mà Mẹ già cứ bệnh,
Mà anh yêu cứ đau,
Em út: nợ rù quên,
Chúng vôi vĩnh nhưc đầu.

Em chiều thơ, chiều bạn,
Dầu phiền muộn hỏi han
Vấn ý, lời lọc, gạn
Truyền thơ lòng lạc quan.
Ý Nga*23.7.2017

MÙA HÈ SAY NẮNG

Tôi sẽ đi cùng với mùa hè,
Nắng theo tôi trên những chuyến xe,
Nắng ghé vai tôi trên đường phố,
Chiếc mũ rộng vành không đủ che.

Đi nơi đâu cũng nắng chói chang,
Ngã tư đèn đỏ hay đèn xanh,

Đảng dăng “mẹ bác”, trung bày rình rang
“Cháu ngoan” còn sống, ai màng?
Đầu trần đội nắng chang chang, khoe gì?
Ý Nga*21.7.2017

CON CÁI ĐẠI GIA

Áo quần cũn cõn khoe da
Tay chân xâm rấn, khoe ra dài ngoằng
Nghe gì cũng cãi kiêu căng
Hung hăng, sát khí đằng đặng dọa ai?
Ý Nga*21.7.2017

SU’ “TỔ” VỠ TAY SU’ “PHỤ”

Cóc thường nhảy, Cua thích bò
Có chi mà lạ, ngây ngô tán vào?
Đồng bào tủi hận, ghen ngào
Uất như núi lửa chực trào dung nham.

Sao toàn tưng tứ, tụ tam,
Áo thụng tự vái, quanh năm chẳng nhàm?
Một phường đồng dạng, dị tâm
Người bên đảng, kẻ thét găm cãi nhau.
Thảo nào em út xôn xao
Cứ chê: “-Nô Lão tào lao, bất hòa!”

Khỏ ghê! Sách báo cuối mùa
Giao lưu “giăng há”* Cóc Cua mỗi màng
Lưu, không giao: công dã tràng!
Về lãng xăng? Đảng đái... đảng, tổng đi!

Trở ra: mặt búng, da chì
Lại tô son phấn, nhất nhì xiêm y
Vái chi? Chẳng chút lương tri:
Văn chương đỏ choét, chai lý ngại khen?

Ý Nga
* Văn hóa

Nắng vào thành phố, lên xa lộ,
Nắng đi hướng bắc hay về nam.

Nhiệt độ mùa hè nóng bất thường,
Nóng thế nào hè vẫn dễ thương,
Nắng mùa hè làm tôi say nắng,
Choáng váng nhìn đời qua kính râm.

Đừng trách những cơn nắng mùa hè,
Người xa lạ gặp gỡ tình cờ,
Không có nắng mà lòng “say nắng”,
Choáng váng vì nhau chút mộng hồ.

Thành phố mùa hè cũng là thơ,
Màu trắng, tím, đỏ những đường hoa,
Crepe Myrtle tàn lại nở,
Tôi yêu sao hoa rụng ngày hè.

Hoa hồng nở sân trước vườn sau,
Mùa hè rực rỡ đến từ đâu?
Để cho hoa giao tình trong nắng,
Hoa có như người say nắng nhau.

Tôi rộn ràng như đứa học trò,
Thành thoi tận hưởng những ngày hè,
Chưa phai áo trắng sân trường cũ,
Cháy đỏ những mùa hoa Phượng xưa.

Tôi muốn vui trong những ngày hè,
Biển xanh, miền núi hay đồng quê,
Tạm quên nắng nóng nơi thành phố,
Cho hồn mình một chuyến lãng du.

Và vui với một điều nhỏ nhoi,
Nước chanh vang trắng ly cocktail,
Tôi nếm vị mùa hè chua ngọt,
Tôi như vừa nếm một tình yêu.

Tháng bảy đến, mai này sẽ đi,
Tháng tám, tháng chín lại trở về,
Đất trời vẫn chứa chan là nắng,
Hồn tôi say nắng đến bao giờ.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Duyên Phận

Mỗi người có một duyên nghiệp khác nhau khi bước chân vào đời trong chốn nhân gian này. Có những chuyện đưa đến sự sum họp, hạnh phúc tốt đẹp mà ta gọi là thiện duyên, phúc duyên. Có những chuyện trái ngang, đau khổ đưa đến sự chia lìa, xa cách mà ta gọi là ác duyên, nghịch duyên.

Người viết vẫn tin vào hai chữ Nghiệp Duyên của nhà Phật trong mọi sự việc ở đời. Cha mẹ, vợ chồng, con cái, anh chị em, bạn bè, kẻ yêu người ghét, v.v. gặp gỡ nhau trên cõi đời này cũng là do duyên nghiệp đã tạo thành từ muôn nghìn kiếp trước. Tại sao thế giới này có cả tỷ người nhưng chúng ta lại gặp được cái “cái nửa xương sườn” đúng “size” của mình. Nếu thực sự là có duyên nợ lâu dài thì sẽ được “trăm năm hạnh phúc”; còn nếu không, thì sẽ “tung bồng đám cưới” lúc ban đầu rồi sẽ

“âm thầm ly hôn” lúc về sau. Tại sao con cái có đứa biết thương cha mẹ, có đứa lại bất hiếu với mẹ cha? Phải thật tình mà nói thì hình như con gái có hiếu và thương cha mẹ nhiều hơn con trai. Xin lỗi quý ông nhé, đó chỉ là nhận xét riêng của người viết mà thôi, nếu không đúng, xin quý vị niệm tình tha thứ nhé. Smile!

Xin mời quý bạn đọc bài viết “Chỉ Có Vợ Tôi” được một người bạn gửi đến nhưng không thấy có ghi tên tác giả. Bài viết tuy có vẻ khôi hài nhưng hay và có ý nghĩa.

Chỉ Có Vợ Tôi

Chuyện xảy ra tại một trường đại học.

Sắp hết giờ giảng, giáo sư bỗng đề nghị với các sinh viên,
"Tôi cùng mọi người thử một trắc nghiệm nhỏ, ai muốn cùng tôi thử nào?"
Một nam sinh bước lên.

Giáo sư nói, "Em hãy viết lên bảng tên của 20 người mà em khó có thể rời bỏ".

Chàng trai làm theo. Trong số tên đó có tên của hàng xóm, bạn bè, và người thân...

Giáo sư nói: "Em hãy xoá tên của một người mà em cho rằng không quan trọng nhất!"

Chàng trai liền xoá tên của người hàng xóm.

Giáo sư lại nói: "Em hãy xoá thêm một người nữa!"

Chàng trai xóa tiếp tên của một đồng nghiệp.

Giáo sư nói tiếp: "Em xoá thêm tên một người nữa đi". Một người không quan trọng nhất trong cuộc đời, chàng trai lại xóa tiếp...

Cuối cùng, trên bảng chỉ còn lại ba cái tên, bố mẹ, vợ, và con. Cả giảng đường im phăng phắc, mọi người lặng lẽ nhìn vị giáo sư, cảm giác dường như đây không còn đơn thuần là một trò chơi nữa rồi!!

Giáo sư bình tĩnh nói tiếp: "Em hãy xoá thêm một tên nữa!" chàng trai chần chừ, rất khó khăn mới đưa ra được sự lựa chọn. Anh đưa viên phấn lên... và gạch đi tên của bố mẹ!

"Hãy gạch đi một cái tên nữa đi!, tiếng của vị giáo sư lại vang lên bên tai.

Chàng trai sững lại, rồi như một cái máy, từ từ

và kiên quyết gạch bỏ tên của đứa con trai. Và anh bật khóc thành tiếng, dáng điệu vô cùng đau khổ.

Vị giáo sư chờ cho anh bình tĩnh lại hồi lâu và hỏi: "Lẽ ra người thân thiết nhất với em, phải là cha mẹ và đứa con, bởi cha mẹ là người sinh thành và dạy dỗ em nên người, đứa con là do em dứt ruột sinh ra, còn người vợ thì có thể tìm người khác thay thế được, vậy tại sao, với em người vợ lại là người mà em khó rời xa nhất?"

Cả giảng đường im lặng, chờ nghe câu trả lời.

Chàng trai bình tĩnh và từ tốn nói: "Theo thời gian, cha mẹ sẽ là rời bỏ tôi mà đi, con cái khi trưởng thành, cũng chắc chắn sẽ rời xa tôi, người luôn ở bên, làm bạn với tôi suốt đời, thực sự chỉ có vợ tôi!" Chính là Người Đã Làm Tôi Đau Khổ Triền Miên?!

(Nguồn: email bạn gửi. Cám ơn sư huynh John Tran)

Duyên phận vợ chồng chẳng những phải có duyên mà còn có nợ nữa, như dân gian ta thường nói có duyên có nợ mới nên vợ nên chồng. Có duyên mà không nợ thì gặp nhau cũng không thể chung sống. Có nợ mà không duyên thì cũng chẳng thể thành chồng vợ. Duyên nợ tác thành vợ chồng, hay nói đúng hơn là nghiệp lực đóng vai trò quan trọng trong việc thúc đẩy hai người đến với nhau để trở thành vợ chồng.

Chúng ta cũng thường thấy có những gia đình người chồng thì đẹp trai hào hoa phong nhã, lại thành hôn với một bà xấu xí, tầm thường hay ngược lại. Có những ông chồng có đủ thói hư tật xấu mà bà vợ vẫn một mực yêu thương, chịu chuộng. Như vậy có phải người này mắc nợ người kia hay không? Thôi thì phải trả hết nghiệp duyên với nhau cho rồi cho khoẻ trí nhé. Smile!

Sống trong vòng hôn nhân chồng vợ, nhiều người không biết rằng mình đã sống trong đau khổ triền miên hay sống trong hạnh phúc tuyệt vời. Câu hỏi về thiên đường và địa ngục của một thể nhân có vợ con khi đi hỏi một thiên sư sẽ được trả lời như sau qua mẫu chuyện thiên vui vui dưới đây:

Có và không

Tú tài Trương Chuyết hỏi hoà thượng Tây Đường Trí Tạng:

- Có địa ngục và thiên đường không?
- Có.
- Không đúng rồi, tôi thường tham hỏi điều này nơi Hoà Thượng Kính Sơn, Ngài đều nói không?

Thiền sư Trí Tạng hỏi: "Vậy ông có vợ con không?"

- Ông ta xuất gia làm gì có vợ con.
- Bởi vậy Kính Sơn không có vợ con nên nói là không. Còn ông có vợ con nên ta nói có. Chừng nào ông được như Kính Sơn thì mới "Tất cả đều không".

Bình: Thiền sư không có pháp cho người. Chỉ tháo dây cời trói nên theo chấp có nói không. Tùy chỗ chấp không nói có, ngay đó khiến học nhân tự thể nghiệm như uống nước lạnh tự biết.

(Nguồn: Thiền là gì? Biên soạn: Giác Nguyên)

Người viết thường nói đùa với quý chú rở khi nhận được thiệp cưới: "Quý ông nên cưới vợ đi vì nếu quý vị

gặp được người vợ hiền thì quý vị sẽ được hưởng hạnh phúc gia đình, còn nếu quý vị gặp một bà vợ dữ thì quý vị sẽ trở thành triết nhân như Socrate vậy. Đẳng nào cũng có lợi cho quý vị mà". Bạn đồng ý chứ?

Khi chúng ta bắt đầu "tuổi hạc khá cao" thì chúng ta chỉ cần sống vui sống khỏe với những người thân yêu của chúng ta. Điều quan trọng nhất vẫn là có sức khỏe để sống khỏe mạnh và biết yêu thương nhau để sống hạnh phúc bên nhau như tài liệu được trình dẫn dưới đây:

"Con người được sống khỏe mạnh chính là hạnh phúc nhất rồi, những thứ khác đều là phù du cả. Đừng cho rằng bạn

có tiền, nếu không có sức khỏe thì tiền nhiều cũng chẳng có chút gì đáng giá.
Tuyệt đối đừng nói rằng bạn có tiền, đọc xong 8 câu...châm ngôn dưới đây, bạn sẽ hiểu rõ ràng tất cả:

1. Đừng có xem áp lực thành động lực, lao động quá sức, để rồi tổn hại bản thân
 2. Đừng quên sức khỏe mới là tiền vốn, không có sức khỏe, thì không cách nào tận hưởng được hết niềm vui của đời người.
 3. Đừng xem nặng danh lợi quá, sau khi hào nhoáng qua đi, mới nhận ra mọi thứ đều chỉ là mây khói thoáng qua.
 4. Đừng có nghĩ rằng bác sĩ là người có thể cứu lấy mạng sống của bạn, thật ra không phải như vậy, chính bạn mới là người quyết định, dưỡng sinh quan trọng hơn cứu mạng.
 5. Đừng mong nghĩ rằng cho đi sẽ được báo đáp lại, chỉ có không kể báo đáp, mới có thể thực hành được việc hành thiện, lấy đức báo oán.
 6. Chớ nghĩ rằng làm quan thì "ngầu" hơn dân, một khi bị mất chức, cuối cùng vẫn chỉ là một thường dân thôi.
 7. Đừng bỏ mặc những người có duyên với bạn, bởi vì sau khi vinh hoa qua đi, bạn mới hiểu được rằng rất nhiều người sẽ rời xa bạn, khi ấy bạn mới thấy tri kỷ thật khó tìm.
 8. Đừng nghĩ rằng hỏi han là quấy rầy, những người thường gửi tin nhắn cho bạn nhất định là người ở trong tâm có hình bóng của bạn”
- (Nguồn: sưu tầm trên internet- Không thầy đề tên tác giả)

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Xin mời thưởng thức những hình ảnh đẹp của những con đường, có thể một lần chúng ta đã đi qua trong cuộc đời này trong duyên phận của chúng ta do người viết thực hiện để giải trí cuối tuần nhé. Smile!

Những Con Đường Đẹp
[Suong Lam Tran](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=Q0BmxDrEXEQ>

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân
Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 378-ORTB 790-71917)

GIÀN BẦU QUÊ HƯƠNG

(Tặng Tuyết Phan với giàn bầu)

Bồng dung một giàn bầu ở rất xa,
Qua hình ảnh cũng làm tôi gần gũi,
Tình quê hương vượt qua trăm ngàn lối,
Qua mây không gian, qua mấy thời gian.

Tôi đã thấy lại giàn bầu thân quen,
Ở một nơi một thời tôi đã sống,
Giàn bầu trước sân của nhà hàng xóm,
Hay vùng ngoại thành tôi đã đi qua.

EM “ĐẠ” THÔI MÀ!

Anh nói thì em... dạ
Vi... nhỏ tuổi hơn Anh.
Lễ-phép anh định giàn, cho
Cho ngạc nhiên thiên-hạ?

Đi gần ba mươi năm
Tiếng Việt em còn nhớ
Dù chưa lần về thăm
Ca dao còn thơm vớ.

Anh bảo thì em dạ
Trả lời bình thường thôi

Miếng ngon đâu cần tìm ở đâu xa,
Ai nhà quê, ai là người thanh lịch,
Ai giàu nghèo chẳng nhớ mùi khói bếp,
Nhớ món bầu quen thuộc của đời thường.

Mùa hè ăn bát canh bầu nấu tôm,
Để mát lòng vị ngọt ngào rau quả,
Tôm tép tươi hay tôm khô giã nhỏ,
Nêm tiêu, hành ngò. Ngon lành làm sao.

Bữa cơm phong phú khi có món xào,
Bầu xào tỏi đập thêm vài quả trứng,
Hay bầu luộc chấm nước tương, nước mắm,
Dầm ớt cay miếng bầu luộc đưa duyên.

“Đầu tôm nấu với ruột bầu” cũng ngon,
Vợ chồng thương nhau cùng chung gian khổ,
Tình anh em như giàn bầu, u giàn bí,
Cũng dây leo quấn quýt mọc trên giàn.

Giàn bầu quê người cũng là quê hương,
Mình đi đâu tình quê hương theo đó,
Từ cọng rau thơm ngọn rau lá cỏ,
Món ăn Việt Nam gia vị Việt Nam.

Một giàn bầu góc vườn thật dễ thương,
Lớp lá xanh che khoảng trời râm mát,
Quả bầu tươi trên giàn vừa hái xuống,
Thêm món ngon cho một bữa cơm chiều.

Nguyễn Thị Thanh Dương
(July 08, 2017)

Sao anh lấy làm lạ?
Khen: “**Ngọt-ngào quá trời!**”

Đó là tiếng Việt-Nam,
Em đã nói bao năm,
Như Ba nghe Má nói
Nào tiếng người tham-lam!

Anh khen: “**Ôi dễ thương!
Như một điều... bất thường
Anh chưa hề được hưởng?
Tiếng Việt mình ngát hương!**”
Á Nghi

ĐƯỜNG

-Đường xa, xa tới vô cùng
Đường về gần gửi tao phùng *Dâu Yêu*.

-Yêu nhau, yêu đã thật nhiều
Ngày vui hội ngộ xa gần vẫn . . . mơ
Tình mình phải đẹp như thơ
Mới vừa xa vắng, đợi chờ, nhớ nhung.
Á Nghi

EM VẤN YÊU

Lược nào thưa tựa ngón tay
Lược nào gỡ rối những dây-tơ-lòng?
Yêu anh, em bảo yêu chồng
Yêu em, em hỏi mấy mông nhớ nhau?
Á Nghi

Coi Chừng Bị Dính Chấu Nhé

Bây giờ khoa học kỹ thuật tiên bộ nên đa số chúng ta thường biết sử dụng internet và chuyển gửi tin tức cho nhau qua email (điện thư) của Yahoo, Hotmail, MSN, AOL, Gmail, v.v.

Khi sử dụng internet, chúng ta sợ bị dính chấu virus làm xóa sạch hết các thông tin, tài liệu, các chương trình trong máy điện toán của chúng ta. Chúng ta phải mất nhiều thời gian để phục hồi các dữ liệu này. Mệt lắm đấy!

Cuộc tấn công mạng của mã độc Wanna Cry đòi tiền chuộc từ 300 USD – 600 USD hồi tháng Năm 2017 vừa qua đã khiến cả thế giới phải ngồi lại tìm

giải pháp và vạch ra kế hoạch cho tương lai. Các chuyên gia bảo mật máy tính trên khoảng 100 quốc gia đang phải vật lộn giải quyết sự tấn công đòi tiền chuộc dữ liệu này. Vụ việc bắt đầu từ hôm thứ Sáu và nhiều công ty đang lo bị xóa sạch thông tin.

Báo Người Việt Online cũng đã đăng tin tức về mã độc Wanna Cry qua link dưới đây:

“Theo báo điện tử Dân Trí loan tin, vào Chiều 16/5, thông kê từ Hệ thống giám sát virus của Bkav cho thấy, Việt Nam có hơn 1,900 máy tính của nhiều cơ quan doanh nghiệp và máy tính tư nhân bị lây nhiễm mã độc tổng tiền WannaCry.

<http://www.nguoi-viet.com/tin-trong-ngay/tren-1900-may-tinh-tai-viet-nam-nhiem-ma-doc-tong-tien-wannacry/>”

Theo dự đoán, tin tặc có thể bỏ túi hơn 1 tỷ USD từ nạn nhân trên khắp thế giới trước khi thời hạn đòi tiền chuộc kết thúc. Dễ sợ nhỉ?

Những cái tên nổi tiếng chịu tác động từ cuộc tấn công này bao gồm gã khổng lồ vận tải FedEx, Hệ thống Dịch vụ Y tế Quốc gia Anh và Bộ Nội vụ Nga tiếp đến là Ukraina, Ấn Độ và Đài Loan.

Microsoft đã phát hành bản điều chỉnh cho hệ điều hành Windows ngay sau khi vụ tấn công được phát hiện. Đó là chuyện lớn "quốc gia đại sự" chứ riêng cá nhân tầm thường nhỏ bé như tôi thì bị những trò lừa đảo dưới đây:

Chính người viết tháng trước đã nhận được một Phishing Mail giả mạo Chase Bank với cái tên người gửi là “Chase@e.chase.com” như sau:

“Chase@e.chase.com” <Chase-HP2v20000015bff93aed08b19f0f4bbe5c7c0228@e.chase.com>

To email

Fri, May 12, 2017 at 7:12 PM

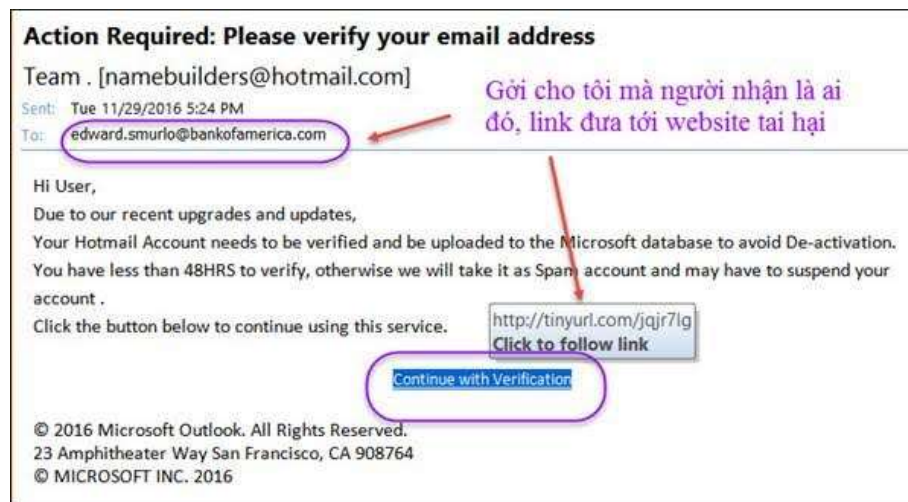
Correction to a Recent Auto Refinance Email Offer

e.chase.com”

SL có gửi email xin ý kiến của GS Huỳnh Chiêu Đăng và được biết đó là một Phishing Mail, một email mạo nhận và lừa gạt. Cần nên cẩn thận. Cảm ơn anh Huỳnh Chiêu Đăng. Smile!

Ồ nhỉ! Chúng tôi đâu có mua xe mới làm chi mà Chase Bank lại báo cáo cần chỉnh sửa lại tiền mượn mua xe. Vì thế để cho chắc ăn hơn, chúng tôi bèn đến Chase Bank gần nhà để báo cáo và được biết là Chase Bank không có gửi email này đến địa chỉ email của tôi.

Như vậy đây là một “Phishing Mail” lừa gạt tôi để lấy những tin tức cá nhân của tôi đây bạn ạ! Xin đừng click bất cứ link nào trong Phishing mail hay gọi điện thoại với số điện thoại ghi trong Phishing mail nhé vì bạn sẽ bị lường gạt đấy. Smile!

Đây là một ví dụ về Phishing Mail của GS HCD gửi chia sẻ trên QVĐ.

Chưa hết đâu, vào buổi sáng đẹp trời của Ngày Quốc Khánh Mỹ July 4th năm nay, phu quân tôi lại bị một hacker từ bên Nigeria đã giả mạo email của chàng gửi đến bạn bè thân hữu trong danh sách email của chàng, mạo danh tên chúng

tôi đang đi du lịch ở Philippine bị hết tiền và xin cứu giúp bằng cách gửi tiền qua giúp chúng tôi qua một account giả mạo do chúng lập ra.

Xạo quá! Chúng tôi còn đang lo cắt cỏ làm vườn, nấu cơm ở Portland, Oregon chứ có đi du lịch ở Philippine lúc này đâu mà xin bạn bè giúp đỡ tiền bạc. Bạn bè tôi gọi điện thoại, gửi email hỏi thăm và cho chúng tôi biết là email của chàng đã bị người khác giả mạo xin tiền rồi.

Chuyện lường gạt này "xưa quá đi Diễm" rồi nên tôi phải thông báo đến bạn bè thân hữu bốn phương của tôi đừng có click trả lời trả vôn gì email này nhé, kéo bị dính chấu bây giờ. Dĩ nhiên, chúng tôi đổi hết mật khẩu các email của chúng tôi cho chắc ăn.

Xin cảm ơn tất cả quý bạn hữu đã thông báo tin tức này đến chúng tôi. Smile!

Gần đây nhất một chiến dịch lừa đảo giả mạo dịch vụ thư điện tử này đã được khởi động.

Theo các chuyên gia, đây thực sự là một chiến dịch lừa đảo qua phương thức email với quy mô rất lớn.

Thông thường, nội dung các email được sử dụng trong chiến dịch lừa đảo lần này đều giả mạo nhà cung cấp dịch vụ thư điện tử miễn phí Gmail thông báo cho người sử dụng biết họ đã trúng một giải thưởng có trị giá 500USD và yêu cầu họ nhấp vào một đường liên kết đi kèm để nhận giải thưởng.

"You won \$500! Gmail congratulates you!

CONGRATULATIONS!

YOU WON \$500!

Gmail gives members random cash prizes. Today, your account is randomly selected as the one of 12 top winners accounts who will get cash prizes from us. Please click the link below and follow instructions on our web site. Your money will be paid directly to your e-gold, PayPal, StormPay or MoneyBookers account.

Gmail xin chúc mừng bạn đã trúng giải thưởng trị giá 500 USD!

Chúc mừng bạn!

Bạn đã trúng giải thưởng trị giá 500 USD!

Gmail thường chọn lựa bất kỳ các thành viên để tặng giải thưởng. Ngày hôm nay, bạn đã được chọn lựa để trở thành một trong 12 người nhận được giải thưởng của chúng tôi. Hãy nhấp vào đường liên kết dưới đây và làm theo những hướng dẫn để nhận giải thưởng. Giải thưởng của bạn sẽ được chuyển trực tiếp qua tài khoản PayPal, StormPay hoặc MoneyBookers.

Nhưng khi người dùng nhấp chuột vào liên kết đó thì sẽ xuất hiện một trang web thông báo lỗi trong việc chuyển tiền và yêu cầu người sử dụng phải nhập lại thông tin chi tiết tài khoản ngân hàng và thanh toán phí thành viên sử dụng dịch vụ là 8,60 USD.

"Tất nhiên, email đó không phải là của Gmail và giải thưởng 500 USD cũng không hề tồn tại. Bất kỳ một ai thử làm theo để nhận giải thưởng đều trở thành nạn nhân của bọn lừa đảo trực tuyến," Graham Cluley -

chuyên gia tư vấn công nghệ cao cấp của hãng bảo mật Sophos - khẳng định.

*Nguồn: <http://khoahoc.tv/can-than-voi -chieu-lua-dao-gia-mao-gmail- 6946>"

Đó là chưa kể lâu lâu chúng tôi bị người giả mạo cơ quan thuế vụ gọi điện thoại báo rằng tôi đang nợ thuế nhà nước cần phải liên lạc với họ để trả tiền thuế. Nếu không trả nợ thuế này thì sẽ bị "ủ tù" Smile! Trời đất! Chúng tôi là dân được quý vị Tổng Thống từ thời Ông Bush, Ông Obama, đến bây giờ là ông Trump trả tiền an sinh xã hội SSA hằng tháng cho

chúng tôi. Vào tháng Tư mùa khai thuế, chúng tôi đã nhờ AARP khai thuế miễn phí giúp chúng tôi cả chục năm nay, đóng thuế đầy đủ cho chính phủ mỗi năm thì làm sao mà nợ thuế của ông nhà nước cho được mà phải bị đòi trả nợ thuế trên phone.

Chúng tôi biết rằng không bao giờ ông nhà nước lại đòi tiền thuế trên điện thoại cả. Cần gì sở thuế sẽ thông báo bằng văn thư chính thức tới người thọ thuế chứ bao giờ làm chuyện tào lao như vậy. Cho nên khi nghe điện thoại đòi tiền thuế là tôi cúp máy cái rụp cho rồi. Không hiểu sao họ có số điện thoại của chúng tôi vì tôi rất cẩn thận không tiết lộ cho ai biết số điện thoại của tôi ngoài thân nhân gia đình tôi và bạn rất thân của tôi. Tôi cũng từng nhắc nhở bạn bè của tôi và ngay cả Ban biên tập ORTB không được tiết lộ điện thoại của tôi cho bất kỳ một ai, nếu chưa được tôi đồng ý. Thế mà cũng có người bị gạt đây. Tội nghiệp thật!

Lâu lâu lại có màn gọi điện thoại bảo rằng computer của tôi đang bị virus cần phải được hướng dẫn sửa chữa online. Nhiều khi tôi phải nói là phone của tôi thuộc diện "Do Not Call List Phone" hay là khi tôi hỏi lại số điện thoại của người gọi thì bên kia cúp điện thoại cái rụp ngay tức khắc. Thật tình là dân lương gạt rồi!

Tôi nghĩ rằng sự chia sẻ những sự lường gạt nói trên đến quý thân hữu của tôi, đến các độc giả ORTB là một việc nên làm để Bạn cảnh giác hầu không bị dính chấu vào những việc lường gạt nói trên, Bạn đồng ý chứ?

Xin mời tham khảo thêm tài liệu về sự lừa đảo mà người viết học được từ sinh hoạt của Nhóm Sinh Hoạt

Người Việt. Cảm ơn Cô Cang Lê và Trung Tâm Sức Khỏe và Dịch Vụ Châu Á (AHSC).

Trang về Tránh Lừa Đảo đối với người nhập cư

Federal Trade Commission

Consumer Information

<https://www.consumer.ftc.gov/features/feature-0012-scams-aga-inst-immigrants>

<https://www.consumer.ftc.gov/articles/vpdf-0013-avoiding-scams-against-immigrants.pdf> (Tiếng Việt)

Đời sống con người rất phức tạp, có người tốt, sống lương thiện dù nghèo nàn, có người xấu sống lường gạt để hưởng lợi, không biết chuyện nhân quả trả vay, vay trả trong cuộc đời.

Nhưng chúng ta, nếu sống biết tuân thủ luật pháp, không làm chuyện lừa dối thì tâm trí sẽ được an bình hơn. Tự chính bạn chọn lựa cuộc sống của mình và chịu trách nhiệm về sự chọn lựa của mình mà thôi, phải không Bạn?

Thiện hay Ác, Tốt hay Xấu đều do cái Tâm của ta quyết định.

Mời quý thân hữu thưởng thức Youtube Chữ Tâm Trong Thư Pháp do người viết thực hiện để người viết và bạn hữu tự nhắc nhở mình cần làm việc tốt để cho Tâm ta an tĩnh một tí tí. Smile!

Youtube Chữ Tâm Trong Thư Pháp

<https://www.youtube.com/watch?v=jQj3L-o7N7w>

[Suong Lam Portland](#)

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân.

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi, MCTN 377-ORTB 789-71217)

Thơ Vui - Tiếng Việt Độc Đáo

THƠ và THỢ

Thơ hay phải ướp chất **thơ**,
Cho đời ngưỡng mộ tôn **thờ** mai sau.
Kỵ tay **thợ** xếp chữ vào
Tội cho mũi **thở**... vừa đau cái đầu
Lại còn **thớ** thịt lâu bầu...

Kiều Mộng Hà

BẠN

Trời **ban bản** tính thiện nhân
Xin đừng **bán** đứng người thân **bạn** bè
Chuyện cần **bàn** bạc lắng nghe...

Kiều Mộng Hà

TƯỚNG

Tương thân cần phải **tương** hòa,
Tránh xa bệnh **tướng** đoán ma đoán thần.
Cũng đừng thần **tượng** khi thân,
Nhân tâm **tướng** pháp định phần lộ ra.
Cát **tường** thiện ác, tâm ta...

Kiều Mộng Hà

A!!!

A ha! Cô **Á** hậu này
Trước đây **ả** vốn "*chân dài đại gia*"
Trời **ạ**, công hoá từ gà
Thên thang xoài bước gấm ngà...à ơi

Kiều Mộng Hà

CAO

Không làm thì bảo làm **cao**,
Làm lão thiên hạ **cao** đầu như chơi.
Khôn quá mang tiếng **cao** rồi,
Tìm vẫn **cao** bói mệt đời làm chi.
Chẳng bằng bỏ hết cả đi,
Trước đèn lờ mờ **cao** thi đỡ buồn.

Tường Thúy

ĐA

*Tranh nhau một cái "lá đa",
Gồng mình đấm **đa**, lấy **đa** **đa** nhau.
Đã khuyên mà có nghe đâu,
Tu là cõi phúc, tình sầu oan khiên.*

PThúy

BÂY

*Bây lâu gương sấn **bây** tình,
Bây trò cút bắt giữa mình với ta,
Bây chàng lần lượt vào ra,
Bây giờ phá **bây** sập cha **bây** tình.*

PThúy

ĐỒ

*Đồ gần sáng ông **Đồ** khó ngủ,
Tay màn mò **đồ** đúng **đồ** bà.
Mạch thông dòng nước **đồ** ra,
Cọc **đồ** (to) **Đồ** cắm **đồ** qua thượng nguồn!*

PThúy

Tháng Bảy Portland, Tháng Bảy Sài Gòn

Tháng Bảy vào hạ ở Mỹ thời tiết rất nóng nhưng mà vui vì có ngày Lễ Độc Lập July 4th tung bừng, náo nhiệt.

Những người dân Mỹ ăn nhậu và vui vẻ đón mừng ngày lễ trọng đại này. Dân Mỹ gốc Việt sau bao nhiêu năm sống ở Mỹ cũng hòa đồng vào nếp sống người Mỹ nên cũng tổ chức họp mặt, sum họp gia đình ăn uống vui vẻ luôn cho vui. Smile!

Đôi với một số người Việt, trong đó có người viết, cảm thấy vui buồn lẫn lộn trong ngày vui mừng Lễ Độc Lập này vì nhớ đến cái nóng nung người của "Mùa Hè Đỏ Lửa" năm nào ở Việt Nam ngày cũ.

"..... Tháng Bảy quê người hoa đăng lễ hội
Mừng đón Ngày Độc Lập với Tự Do

*Pháo nổ trên cao, thiên hạ chuyện trò
Khắp chốn muôn nơi, mọi người ca hát*

*Tháng Bảy quê mình nắng vàng bãi cát
Cái nóng nung người đỏ lửa Trị Thiên
Đại lộ kinh hoàng thuở nọ hiện tiền*

Bao già trẻ gánh gồng đi lánh nạn

*Tháng Bảy nơi đây nắng hồng buổi sáng
Hoa nở đầy vườn muôn sắc khoe xinh
Khắp chốn muôn nơi, đờn trống xập xình
Mừng ngày Độc Lập hơn hai trăm năm lập nước*

*Tháng Bảy chốn xưa, kẻ sau người trước
Lẳng lẳng ra đi bỏ cửa bỏ nhà
Bỏ lại quê hương, cha yếu mẹ già
Tìm bến Tự Do ở nơi xa chốn lạ...”*

Thơ Sương Lam

Ngày Độc Lập ở Mỹ được chào đón với những biểu hiện yêu nước. Nhiều nhà chính trị thường đọc diễn văn ca ngợi các di sản và người dân của Hoa Kỳ. Các gia đình thường làm cuộc liên hoan ngoài trời, thường tụ họp với những người bà con ở xa, vì được nghỉ nhiều ngày cuối tuần hơn.

Các cuộc diễn hành được diễn ra sáng ngày 4, vào buổi tối thường có pháo bông ngoạn mục. Trong dịp lễ thì nhiều gia đình treo cờ Hoa Kỳ ở trước nhà để mừng.

Trong một số tiểu bang, dân thường được phép mua pháo bông nhỏ hơn để đốt. Vì lý do an toàn, một số tiểu bang cấm điều này hay hạn chế cỡ của pháo bông.

Những năm mới đến xứ Mỹ, người viết cũng nôn nao sửa soạn mèn chiếu, thức ăn thức uống để sang Vancouver, WA xem đốt pháo bông và cùng chung vui với cư dân sở tại.

Thật là náo nhiệt, thật là vui vẻ. Những năm sau này, người viết ở nhà xem đốt pháo bông trên tivi cho “tiện việc sổ sách” để khỏi mệt tằm thân “không còn trẻ nữa” của mình. Smile!

Những địa điểm ở Portland có thể ngắm nhìn pháo bông rõ đẹp nhất trong năm 2017

- **SE:** Hawthorne Bridge
- **SE:** Inner SE Morrison
- **SE:** Mount Tabor
- **SE & NE:** Eastbank Esplanade
- **NW:** Rose Test Gardens
- **SW:** Top of PSU parking garage on 6th and Harrison
- **SW:** Portland City Grille
- **NE:** Marine Drive docks (for Ft Vancouver fireworks)
- **NE:** Rocky Butte (for Ft Vancouver fireworks)
- **SE:** Sellwood Park ([website](#)) you can see both Oaks Park and downtown from here
- **West Hills:** Terwilliger near OHSU has many spots.

(Nguồn: Trích trong <https://www.pdxpipeline.com>)

Và thưởng thức màn đốt pháo bông tuyệt đẹp ở Portland-Oregon qua youtube dưới đây. Quý bạn sẽ thấy toàn cảnh Portland trong đêm đốt pháo bông mừng Lễ Độc Lập thật nhẹ nhàng, thật ấm cúng.

Fourth of July 2016 - Portland Waterfront

<https://www.youtube.com/watch?v=4kbOXtSQSv8>

Portland của tôi nổi tiếng với ngọn núi Mount Hood tuyết trắng quanh năm, nhìn xa xa giống như ngọn núi nổi tiếng Phú Sĩ của Nhật Bản. Mỗi lần vợ chồng chúng tôi lê gót giang hồ trở về chốn cũ, qua khung cửa máy bay, nhìn thấy ngọn núi Mount Hood thấp thoáng qua làn mây phía dưới, lòng tôi xúc động vô cùng. Dù muốn dù không, Portland cũng là nơi tôi sống hơn ba chục năm qua, làm sao tôi lại không có một chút nghĩa chút tình với người dân và nơi chốn đã cưu mang gia đình tôi trong những ngày tôi mới đến tìm tự do nơi đất lạ.

Hơn thế nữa, ở nơi “đất lạnh tình nồng” này tôi lại có những người thân yêu gia đình tôi đang sống. Họ đã và đang chia sẻ với tôi những vui buồn của cuộc sống tha hương đất khách.

Tôi yêu Portland với những gì hiện có ở nơi đây: mùa xuân với hoa đào hoa hồng đỏ thắm, mùa hạ với nắng ấm biển xanh, mùa thu với lá vàng trước ngõ và mùa đông với tuyết trắng sau nhà. Mùa nào cũng đẹp và đáng yêu đối với tôi, Bạn ạ!

Trước năm 1975, tôi đã từng là học sinh, sinh viên của các trường tiểu học, trung học, đại học Việt Nam. Sau khi tốt nghiệp Khóa Đốc Sự 12 Học Viện Quốc Gia Hành Chánh năm 1967, tôi được bổ nhiệm đến Bộ Xã Hội để làm việc theo sự chọn lựa nhiệm sở của tôi khi ra trường. Tôi đã cố gắng đem hết “tất cả sở tài làm sở dụng” để

thực hiện hoài bão của mình, để không thẹn mình là kẻ sĩ, dù tôi là phận nữ nhi.

Sau ngày 30 tháng Tư 1975, cuộc “đổi đời” đã đến với toàn dân nước Việt và đến với gia đình tôi. Bộ Xã Hội giải thể, tôi phải về làm “bà mẹ quê” nuôi gà nuôi vịt ở Thủ Đức một thời gian. Sau đó, gia đình nhỏ bé của chúng tôi dọn về sống với cha mẹ tôi để giữ gìn ngôi nhà 3 tầng vì có tin đồn gia đình nào có nhà cửa rộng rãi, to lớn quá mà ít người ở thì sẽ có người mới vào ở chung. Từ đó, tôi trở thành một bà bán bánh mì và bánh ngọt ở trước cửa nhà của một người quen.

Tôi cũng đã hành nghề "Chà đồ nhôm" và xay gạo mốc, xay bo bo một thời gian để sống qua ngày. Rồi những áp lực về cuộc sống, về tinh thần đã làm cho chúng tôi quyết định phải ra đi. Nhờ Trời Phật thương tình chúng tôi đã đến bến bờ tự do một cách an toàn.

Vợ chồng chúng tôi đã bắt đầu cuộc sống mới nơi Portland thơ mộng này từ con số không với hai bàn tay trắng. Nhưng trong trái tim tình cảm của tôi, tôi vẫn yêu Sài Gòn, nơi tôi sinh ra và lớn lên hơn 30 năm trường, nơi chất chứa biết bao là kỷ niệm dấu yêu thời áo trắng thư sinh với mộng mơ, với những mối tình học trò ngây thơ, vụng dại khi tôi còn là thiếu nữ.

Nét Buồn Thiếu Nữ

Chập chững bước vào đời thiếu nữ

*Thường ngồi mơ mộng ngắm mây bay
Nhiều khi trần trọc suốt canh dài
Tìm đối tượng tình yêu thiếu nữ*

*Đôi phút thấy lòng mình trống rỗng
Buồn mông mênh giọt lệ rung mi
Hồn như bay theo gió bay đi
Đến thế giới mơ huyền ảo mộng*

*Vẫn muốn hái hoa hồng tình ái
Nở tươi trong ánh mắt môi cười
Của nhiều chàng tuổi độ đôi mươi
Dem dâng tặng nhưng còn ngần ngại*

*Vẫn mơ mộng ánh sao thần tượng
Thích được yêu nhưng cũng sợ yêu
Nhớ vắn vơ vào những buổi chiều
Bóng hình của một chàng trai trẻ*

*Rất thích viết những trang nhật ký
Những chiều buồn thường dệt vần thơ
Tuổi đôi mươi sống mãi trong mơ
Thật khó hiểu nỗi buồn thiếu nữ.*

Sương Lam

Bài thơ này người viết đã viết năm 18 tuổi khi còn là nữ sinh trường nữ trung học Gia Long. Smile!

Từ ngày sang xứ người, tôi an phận làm một cô giáo tầm thường ở Portland cho đến ngày vui thú điền viên. Con tôi đã thành đạt trong sự nghiệp, vợ chồng chúng tôi vui với "tuổi không còn trẻ nữa" của mình trong các sinh hoạt hợp với tuổi cao niên của chúng tôi như đã nói trước đây.

*“... Đã đến lúc thấm nhuần hương vị ngọt
Của câu kinh, tiếng kệ, mõ chuông chiều
Để sửa Tâm, lập Tánh tốt cho nhiều,
Trồng cội Phúc, gieo nhân Lành, mầm Thiện*

*Và tu tập mỗi ngày thêm tăng tiến
Giúp người vui, ta cũng được vui theo
Vì kiếp người như sợi chỉ mảnh treo:
Giữa Sanh, Tử, Sát na trong khoảnh khắc*

*Tâm thanh thản, an vui, không trói chặt
Vời lợi danh, không, sắc cõi trần gian
Lắng tĩnh tâm tìm đến Ánh Đạo Vàng
Thập thiện đạo hướng về bờ bến Giác”.*

Sương Lam

Và cứ mỗi lần tháng Bảy đến, trong niềm vui mừng Lễ Độc Lập ở Portland, quê hương thứ hai của người viết, tôi luôn luôn tâm tâm niệm niệm rằng:

*“Mấy chục năm rồi tôi đây góp mặt
Cùng góp vui hoặc lặng lẽ chia buồn*

Với người dân nơi xứ lạ tha hương
Trái tim nhỏ tôi chia đều hai nửa

Một nửa mảnh tôi thành tâm nguyện hứa
Vẫn dành cho nơi cố quốc thân yêu
Một nửa kia, tôi xin nguyện một điều:
Đền ân nghĩa người dân nơi xứ lạ”
(*Thơ Sương Lam*)

Happy July 4th

Mời xem youtube Mừng Ngày Quốc Khánh nước Mỹ - Happy The 4th of July do người viết thực hiện qua link dưới đây:

<https://www.youtube.com/watch?v=UmHiVcuTiiQ>

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi- MCTN 376-ORTB 7517)

THIÊN THI TỨ SƠN

của TRẦN THÁI TÔN

Tứ Sơn Kệ

Tứ sơn tiểu bích vạn thanh tòng
Ngộ liễu đồ vô vạn vật không
Hỉ đắc lư nhi tam cước tại
Mạch kị đả sản thượng cao phong
Trần Thái Tôn

Bài Kệ Bốn Núi

Bốn núi tường quanh, xanh vạn từng
Ngộ rồi...mọi vật thấy đều không
An vui, ngát ngưỡng lư ba căng
Lên đỉnh, gió cao đạo thả lòng
Phỏng dịch: Kiều Mộng Hà

Nhất Sơn (Sinh)

Chân tể huân đào vạn tượng thành
Bản lai phi triệu hựu phi manh
Chỉ sai hữu niệm vong vô niệm
Khước bội vô sinh thọ hữu sinh
Tị trước chư hương thiết tham vị
Nhãn manh chúng sắc nhĩ văn thanh
Vĩnh vi lãng đăng phong trần khách
Nhật viễn gia hương vạn lí trình

Trần Thái Tôn

Tam Sơn (Bệnh)

Âm dương khiên đức bản tương nhân
Biến tác tai truân cập thể nhân
Đại đề hữu thân phương hữu bệnh
Nhược hoàn vô bệnh diệc vô thân
Linh đan mạn sá trường sinh thuật
Lương dược nan linh bất tử xuân
Tảo nguyện viễn li ma cảnh giới
Hồi tâm hướng đạo dưỡng thiên chân

Trần Thái Tôn

Bài Núi Số Một (Sinh)

*Trời đất kết giao, pháp khởi sanh
Xưa nay chẳng mối cũng không manh
Làm sai hữu niệm quên vô niệm
Khước bỏ vô sinh nhận hữu sinh
Mũi lưỡi tham mê mùi với vị
Mắt tai ái dục sắc cùng thanh
Phong trần lãng đãng nơi trần khách
Ngày tháng xa quê vạn dặm trình*
Phỏng dịch: Kiều Mộng Hà

Nhị Sơn (Lão)

*Nhân sinh tại thế nhược phù âu
Thọ yếu nhân thiên mạc vọng cầu
Cánh bức tang du tương hướng vãn
Thân như bồ liễu tạm kinh thu
Thanh điều tích nhật Phan Lang mẩn
Bạch biến đương niên Lã Vọng đầu
Thế sự thao thao hôn bất cố
Tịch dương Tây khứ thủy Đông lưu*
Trần Thái Tôn

Bài Núi Thứ Hai (Già)

*Đời người thế sự như mây, câu
Thọ/đoản do trời, đâu vọng cầu
Đâu xác xơ tro, chiều nhạt sắc
Liều diu hiu rữ, thu phai màu
Phan Lang ngày chớp tang khăn quán
Lã Vọng năm chày trắng mái đầu
Cuộn cuộn chuyện đời... đâu ngoái lại
Phương Tây thổ lặn, Đông triều cao*
Phỏng dịch: Kiều Mộng Hà

Bài Núi Thứ Ba (Bệnh)

*Âm dương tương khắc với phạm nhân
Tai họa xem ra khó tránh phần
Vốn dĩ có thân là có bệnh
Tất nhiên vô bệnh bởi vô thân
Trường sinh, linh được tặng thêm thọ ?
Bất tử hồng đan kéo tuổi xuân !
Sớm nguyện xa lìa ma cảnh huyễn
Tâm an Chánh Pháp đạt nguyên chân*
Phỏng dịch: Kiều Mộng Hà

Tứ Sơn (Tử)

*Bãi đặng cuồng phong quét địa sinh
Ngư ông túy lý điều chu hoàn
Tứ thủy vân hiệp âm mai sắc
Nhất phái ba phiên cổ động thanh
Vũ cước trận thoi phiêu lịch lịch
Lôi xa luân chuyển nộ oanh oanh
Tạm thời trần liễm thiên biên tịnh
Nguyệt lạc trường giang dạ kỉ canh*
Trần Thái Tôn

Bài Núi Thứ Tư (Chết)

*Bỗng trận cuồng phong quét hạ trần
Lão chày say khướt, thuyền trong thành
Bốn phương âm đạm, mây che kín
Một cõi lao xao, sóng bủa quanh
Nước trút giăng giăng mưa gió giục
Sấm vang chớp chớp sét xẹt nhanh
Trời quang yên tịnh, xua tan bụi
Trăng rụng sông dài đêm trắng canh*
Phỏng dịch: Kiều Mộng Hà

Nỗi Niềm

Trời mới chớm thu mà đã lạnh, cái lạnh giá của giữa mùa đông. Các lá cây chưa kịp đổi màu nên quá nửa vẫn xanh. Tất nhiên có loại lá cây không bao giờ nhuộm vàng khi mùa thu đến. Ví dụ như cây thông chẳng hạn.

Hanh bật cười một mình.

Chẳng biết từ bao giờ, Hanh cảm thấy dễ chịu khi cười một mình như vậy. Có thể một ai đó trông thấy sẽ tưởng Hanh mất bình thường. Nhưng không. Hanh biết mình không sao cả. Những ý nghĩ trong óc, làm sao mà người khác hiểu!!!

Theo tâm lý học, kẻ cất dấu quá nhiều nỗi niềm trong đầu để gặm nhấm nó và tự buồn vui bất cần chung quanh hiểu... thì lâu dần cũng có thể mang chứng phân liệt tâm thần. Nhưng phân liệt gì chứ!! Hanh biết rõ mình tại sao cười. Và cảm nhận được hết nỗi niềm vô tư trong sáng trong cái cười của mình. Mà hình ảnh Hạnh là một tự nhiên hoang tưởng. Tạm gọi Hạnh là hoang tưởng vì cuộc gặp gỡ đã xảy ra, bất ngờ đến ... bất ngờ.

Hai kẻ ở cùng một đất nước. Ra đi. Trôi giạt xứ người vào hai thời điểm hoàn toàn khác xa nhau. Định cư cùng một địa phương, nhưng dĩ nhiên chẳng ai biết là ai cả... Nhiều năm như thế, vô tình trùng hợp, cả hai về thăm quê nhà vào cùng thời điểm, và gặp nhau trong buổi lễ cầu nguyện cho một người quá cố.

Buổi lễ ở nhà thờ hôm ấy khá đông đủ mặt các anh em bạn cùng nhóm với người đã khuất. Cả nhóm lại vô tình ngồi dồn chung vào một góc.

Quyển kinh cuối cùng được chia ra, thiếu mất một. Nhà nguyện lúc ấy lao xao. Trên cao là tượng Chúa gầy gò giang tay trên thập giá và không gian chỉ chit tiếng rì rầm của các hải đồng. Quyển kinh cuối, được dùng chung cho hai kẻ sau cùng.

Người linh mục rao giảng về cứu rỗi. Ông sang sảng đọc kinh cầu nguyện và sau cùng là rước lễ cho linh hồn người quá cố được về với chúa.

Nhà nguyện đông chật những người, và nơi cuối dãy hai người chia chung quyển kinh bất đắc dĩ này giờ thì hình như mang mang cảm thấy chỉ có hai người... Cùng mơ màng cảm nhận cái không gian mơ hồ bên hang nền lung linh mờ nhạt dưới chân tượng Chúa suốt thời gian hành lễ.

Dứt lễ. Vị linh mục một tay khép quyển kinh, tay kia đưa lên cao, xong hạ thấp từ từ làm dấu thánh giá. Thời gian lắng đọng từ đầu buổi hành lễ, bây giờ luân lưu trở lại.

Cành hoa trắng muốt trong bình sứ cười xòe, và dòng ánh sáng bỗng như vỡ tan trong màu nắng đẹp.

Mọi người lục tục đứng lên. Hạnh xếp lại quyển kinh xem chung từ này, ngáp ngừng một chút, rồi khe khẽ gật đầu chào người bên cạnh mà Hạnh nghĩ là bạn của anh mình và có lẽ cũng là bạn của người đã khuất:

- Em là em gái của anh Hoàng... Còn anh là bạn anh Hoàng và là bạn anh Trung phải không ạ?

Người đàn ông gật đầu:

- Phải. Anh là bạn của cả hai. Nghe Hoàng nói có cô em về thăm nhà. Hóa là em? Em cũng biết anh Trung?

Hạnh gật đầu:

- Dạ em biết. Anh Trung đến nhà chơi với anh Hoàng em từ khi em còn bé.
- Ồ ra thế.

Ngáp ngừng một lúc Hạnh thân tình hơn:

- Em là Hạnh. Nguyên Hạnh. Còn anh?
- Anh là Hạnh. Nguyễn Hạnh.

Hạnh tròn mắt:

- Anh không nói đùa cho vui chứ?
- Không. Anh không nói đùa. Anh là Phạm Nguyễn Hạnh, bạn của Lê Nguyễn Hoàng... Vậy em là Lê Nguyễn Hạnh?
- Dạ đúng vậy... Sao anh biết.

Hạnh bật cười. Hạnh bật cười theo.

Chiều rơi xuống sau rặng Bằng Lăng hoa tím. Chuông nhà thờ đổ, âm thanh rải nhẹ quanh vùng.

Cái bật cười theo của Hạnh, hồn nhiên như bức tượng Đức Mẹ mỉm cười. Để bắt chợt qua màu nắng Hạnh thoáng cảm thấy mình lẳng đặng trôi trong màu mắt nâu lấp lánh.

Cả nhóm tụ lại chụp chung một tấm hình. Đôi câu chuyện lao xao thăm hỏi nhau, trước khi về.

Nắng dường như vẫn sáng, cái sáng chói chan bừng trong màu da, màu mắt Hạnh. Vài câu chuyện khác nhau, vài câu trao đổi địa chỉ email, điện thoại...

Hạnh cầm mảnh giấy nhỏ xíu xé từ gói thuốc, từ tốn đưa Hạnh:

- Anh cũng từ bên đó trở về. Đây là địa chỉ email. Khi về, tiện thì viết báo tin cho anh vài chữ.
- Vâng, em sẽ viết khi nào về tới bên kia.

Hạnh hỏi nhỏ:

- Thế bao giờ em về?
- Tuần sau. Còn anh?
- Anh thì hai tuần nữa.

Hạnh vô tư:

- Vậy em chào anh.

- Anh cũng chào em. Nhớ email nhé!
- Vâng em sẽ.

Tiếng chào nhau, tiếng chân lục tục rời khỏi sân của nhà thờ dội lại như một âm vang lấp lừng lung chừng. Hanh bật cười và tự hỏi có phải mình vớ vẩn hay không. Thói thường ai cũng chủ quan, hay suy nghĩ chỉ có chuyện của mình là đặc biệt, là khác người. Ai cũng nghĩ thế. Chứ thật ra tất cả xảy ra trên trái đất, chẳng riêng chuyện tình cảm, có chuyện nào giống chuyện nào đâu, và mỗi chuyện đều có cái nguyên nhân đặc biệt riêng của nó.

Nó quan trọng hay không quan trọng, là tùy quan điểm, tùy vụ việc và đối tượng. Và khi xảy ra thì chẳng tuân thủ một quy tắc hay nguyên tắc nào cả. Nó đến là đến, bất kỳ phương hướng, bất kể lý do và bất kể nguồn cơn lý lẽ... Để con người chỉ còn biết ứ ớ gọi đó là định mệnh hay số mệnh. Và con nhà Phật thì gọi chung là duyên nghiệp. Mà duyên-nghiệp chỉ cách nhau có một mảnh tơ trời xuyên qua kẽ núi: **“Bên này dãy núi Pyréné là hạnh phúc và phía bên kia là khổ đau thương.”**

Trong khoảnh khắc nụ cười của Hanh hiện ra. Hanh băng khuâng tự hỏi, nó là phúc hay là họa? Và lắc lắc đầu, cho rơi đi nỗi đa đoan bộc phát trong đầu... Để Sài Gòn chiều nay, Hanh đang bước đi trên những bước chân nửa lạ nửa quen, qua con phố vừa quen vừa lạ, và một chút mơ màng như có Hanh đi cùng.

Trong khi đó, Hanh chuẩn bị lên máy bay về Mỹ sau một chuyến về, nhân thể đã theo anh đến dự lễ cầu nguyện cho Trung như đã hứa khi được tin anh Trung mất. Một người bạn của anh và của gia đình. Và đấy, một chuyện rất thường, đôi khi lại trở thành định mệnh. Mà đã gọi là định mệnh thì không thể cắt nghĩa hay lý giải theo bất cứ lập nào. Và Hanh thì có biết đâu, một điều trùng hợp, là khi Hanh bật cười tưởng như trong vô thức, thì bên nửa vòng trái đất kia, Hanh cũng loáng thoáng nghĩ đến Hanh và bật cười trong cơn thức ngủ trái giờ.

Hanh bỗng nhớ lại giọng nói âm, kèm theo nụ cười nhăn gửi của Hanh khi anh ghi địa chỉ email của anh trong mảnh giấy con con xé từ vỏ thuốc với lời nhắn:

- Nhớ mail vài chữ cho anh nhé!
- Vâng, em nhớ.

Để rồi Hanh ngồi xuống rất vô tư, mở máy viết vài chữ như lời hứa trước khi rời khỏi ngôi nhà thơ xa xôi ngàn dặm ở quê nhà. Hanh chẳng hiểu tại sao mình viết dễ dàng như không phải cho một người vừa mới gặp:

- “Em là Nguyễn Hạnh đây. Em đã về được hơn một tuần. Ngủ trái giờ vật vờ ghê quá. Hôm nay tỉnh táo rồi, nhân thể là sinh nhật của em. Chúc anh vui những ngày còn lại, và khỏe nữa, để có thể viết trả lời mail. Thế nhé!”

Và Hanh đã hồi âm:

- “Cám ơn em giữ lời hứa. Hôm nay cũng là sinh nhật của anh. Tại sao cùng ngày sinh thể nhỉ! Sẵn có tấm hình hôm chụp đông mấy anh em ở nhà thờ hôm trước. Anh gửi em xem. Nguyễn Hạnh”.

Vồn vẹn mấy dòng, nhưng dường như nó bỗng nhiên trở thành một niềm vui nho nhỏ cho những ngày tháng vốn dĩ héo hon, đơn độc, lụi tàn.

Những dòng mail ngắn ngủi qua lại, ngày một dài hơn. Hanh không cảm thấy một tí nào xa lạ khi chia sẻ một vài suy nghĩ với Hanh. Và Hanh, thì giải thích điều này thật nhanh thật gọn rằng: “Sở dĩ không xa lạ vì chắc chắn đã biết nhau từ nhiều kiếp khác”. Hanh biết đó là lối giải thích vừa cho qua, vừa cho vui, và cũng là dẻo miệng của một số người khác phái. Tuy nhiên, thâm tâm Hanh cũng thấy kỳ, vì vốn dĩ Hanh chẳng mấy khi nói về nội tâm mình với một người quen biết chưa lâu.

Vòm nhà thờ với Chúa Giêsu trên thập tự giá.

Niệm Phật đường với tòa sen Phật Thích Ca ngồi.

Hình ảnh của cả Chúa lẫn Phật, tất cả dường như lảng động, vừa xa xa mê hoặc, lại thư thả, hư ảo nhạt mờ.

Nỗi niềm của con người tự chung là bình dị.

Nó thật sự rất dịu dàng thuần khiết, khi trong đó nếu không lớn vồn bóng hình ranh mãnh của Sa Tăng.

Qua gần một tháng. Hanh báo tin sắp quay trở lại quê người. sau những lá thư qua lại viết với nhau nhiều thứ, mà tâm hình duy nhất trên net là hình tượng duy nhất của cả hai, qua những dòng mail.

Một chút ngọt ngào, một chút băng khuâng, cộng với một chút lửng lơ như bóng mây chao lượn ngang đèo sáng sớm. Tờ trời thấp thoáng bay trong mảnh vườn loang loang màu nắng. Say say tỉnh tỉnh. Là duyên hay là nghiệp. là phúc hay là họa. Có lẽ là tất cả... “Bên này dãy núi Pyréné là hạnh phúc. Bên kia là đau thương”.

Chiều đang xuống trong hậu viên của ngôi thiền viện nhỏ ở quận Cam, California nước Mỹ.

Ngọc trúc đào rũ nắng. Gió lay động rèm tre.

Không gian thức, ngủ.

Oan khiên trộn lẫn vào tinh khiết.

Cội phúc nhằng nhịt với dây oan.

Ngọt ngào pha vị đắng.

Lỡ làng trong hạt hẫng. Không trách cứ, chẳng tiếc thương. Xôn xao mà tĩnh lặng.

Định nghĩa nào cũng trở nên vô nghĩa: “*Yêu nhau một đời, xa nhau một thời. Lệ này ai nhỏ xuống hồn ai*” (sửa lời Từ Công Phụng).

Chén trà thơm thoang thoảng mùi lài.

Bộ tràng kỷ màu nâu đã cũ.

Bóng một tăng già, cùng một nam, một nữ, tuổi không còn trẻ nữa, cả ba đang quán tưởng về luật nhân quả từ vô lượng kiếp.

Tuần trà cuối cùng đã vui. Chiều đã nhạt.

Nâng chung trà, vị cao tăng cười nhẹ:

- Mô Phật. Thời gian chẳng chờ ai. Mọi sự sẽ chỉ là mây khói. Cái duyên chuyện trò cùng hai vị hôm nay là một duyên lành thú vị. Ta mong cả hai thí chủ cùng hoan hỉ tìm được đồng hành tốt để cùng đi đến ánh đạo vàng... Mà con đường Ánh Đạo Vàng, là con đường duy nhất, dành cho tất cả những chúng sinh biết buông bỏ, biết mong cầu, thoát khỏi khổ đau của sinh tử luân hồi, luân hồi sinh tử!!

Hai bàn tay nhăn nheo của sư ông chấp lại.

Nhẹ nhàng, thanh thoát, đẹp tựa búp sen hồng.

Chiều rất đẹp.

nguyễnthịmátâu